

פרשת חוקת

שם הידען: _____

זאת חקת התורה אשר צוה ה' לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על, ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו, ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע פעמים, ושחרף את הפרה לעיניו את ערה ואת בשרה ואת דמה על פרשה שרף, ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה, וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב, והשחרף אתה וכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב, ואסף איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה לעדת בני ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא, וכבס האסף את אפר הפרה את בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם, הנגע במת לכל נפש אדם וטמא שבעת ימים, הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר, כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא יתחטא את משכן ה' טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו, זאת התורה אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים, וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא, וכל אשר יגע על פני השדה בחלל חרב או במת או בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים, ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל כלי, ולקח אזוב וטבל במים איש טהור והזה על האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו שם ועל הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר, והזה הטהר על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחתאו ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב, ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל כי את מקדש ה' טמא מי נדה לא זרק עליו טמא הוא, והיתה להם לחקת עולם ומזה מי הנדה - וכבס בגדיו, והנגע במי הנדה - יטמא עד הערב, וכל אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעת תטמא עד הערב.

אמר ל _____

ולו גוענו בגוע אחינו לפני ה', ולמה הבאתם את קהל ה' אל המדבר הזה למוות שם אנחנו ובעירנו? ולמה העליתנו ממצרים להביא אתנו אל המקום הרע הזה לא מקום זרע ותאנה וגפן ורמון ומים אין לשותות?

אמר ל _____

קח את המטה והקהל את העדה ואתה ואתהרן אחיך ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים מן הסלע והשקית את העדה ואת בעיכם.

_____ אמר ל _____

שמעו נא המרים, המן הסלע הזה נוציא לכם מים?

_____ אמר ל _____

יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם.

_____ אמר ל _____

כה אמר אחיך ישראל: אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו, וירדו אבותינו מצרימה ונשב במצרים ימים רבים וירעו לנו מצרים ולאבותינו, ונצעק אל ה' וישמע קלנו וישלח מלאך ויצאנו ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולך, נעברה נא בארץך, לא נעבר בשדה ובכרם, ולא נשתה מי באר, דרך המלך גלך, לא נטה ימין ושמאול עד אשר נעבר גבולך.

_____ אמר ל _____

לא תעבר בי פן בחרב אצא לקראתך.

_____ אמר ל _____

במסלה נעלה, ואם מימין נשתה אני ומקני - ונתתי מכרם, רק אין דבר ברגלי אעברה.

_____ אמר ל _____

לא תעבר.

_____ אמר ל _____

יאסף אהרן אל עמיו כי לא יבא אל הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר מריתם את פי למי מריבה, קח את אהרן ואת אלעזר בנו והעל אתם הר הקר, והפשט את אהרן את בגדיו והלבשתם את אלעזר בנו ואתהרן יאסף ומת שם.

_____ אמר ל _____

אם נתן תתן את העם הזה בגדי והחרמת את עריהם.

_____ אמר ל _____

למה העליתנו ממצרים למות במדבר? כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל.

_____ אמר ל _____

חטאנו כי דברנו בה' ונך התפלל אל ה' ויסר מעלינו את הנחש.

_____ אמר ל _____

עשה לך שרף ושים אותו על נס והיה כל הנשוד וראה אותו נחי.

_____ אמר ל _____

אעברה בארץך לא נטה בשדה ובכרם לא נשתה מי באר בדרך המלך גלך עד אשר נעבר גבולך.

_____ אמר ל _____

באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחון, כי אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחון אכלה ער מואב בעלי במות ארנו, אוי לך מואב אבדת עם כמוש נתן בניו פליטם ובנתיו בשבית למלך אמרי סיחון, וניכם אבד חשבון עד דיבן ונשים עד נפח אשר עד מידבא.

_____ אמר ל _____

אל תירא אותו כי בגדך נתתי אותו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון.

_____ אמר ל _____